

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Історія юридичної освіти»

Ступінь освіти	Бакалавр
Освітня програма	Історія та археологія
Кількість кредитів ЄКТС	4
Тривалість викладання	6 семестр (12 чверть)
Заняття:	
Лекції	3 години на тиждень
Практичні заняття	3 години на тиждень
Мова викладання	українська
Кафедра, що викладає	історії та політичної теорії

Сторінка курсу в СДО НТУ «ДП»:

<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=5175>

Консультації: за окремим розкладом, погодженим зі здобувачами вищої освіти

Онлайн-консультації: електронна пошта

	Єгорова Олена Віталіївна
	Посада: доцент кафедри історії та політичної теорії
	Вчений ступінь: кандидат історичних наук
	Персональна сторінка: https://ipt.nmu.org.ua/ua/spivr/egorova.php
E-mail: E-mail: yehorova.o.v@nmu.one	
Кабінет: 1/63	

1. Анотація курсу

Курс орієнтований на ознайомлення студентів освітньої програми «Соціальна антропологія» з історією юридичної освіти в університетах України XIX – початку XX ст. і забезпечує знання студентів з історії підготовки юристів на теренах України та системою правознавства в класичних університетах України.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета дисципліни – вивчення історії юридичної освіти в університетах в XIX – на початку XX ст. у широкому контексті становлення вищої школи в Україні, осмислення зв'язку підготовки юристів та розвитку юриспруденції як науки з політичними та соціально-економічними процесами в державі.

Завдання курсу:

- виявити важливі віхи юридичної освіти в контексті становлення вищої школи в Україні;
- визначити основні чинники, які зумовлювали розвиток університетської юридичної освіти в українських губерніях у складі Російської імперії впродовж XIX ст. – 1917 р.;
- з'ясувати сутність взаємозв'язку педагогічної діяльності викладачів-юристів з їх науковою роботою

3. Результати навчання

- знати важливі віхи юридичної освіти в контексті становлення вищої школи в Україні
- знати основні чинники, які зумовлювали розвиток університетської юридичної освіти в українських губерніях у складі Російської імперії впродовж XIX ст. – 1917 р.
- визначати етапи розвитку освіти, в т. ч. юридичної, на теренах України у зв'язку з суспільно-економічними та культурними процесами в країні
- визначати особливості кожного етапу за напрямками: організація юридичної освіти; філософське або правове підґрунтя юриспруденції, методологічні засади викладання
- аналізувати причини, які впливали на розвиток вищої школи в Україні
- обґрунтовувати взаємозв'язок соціально-економічної та політичної ситуації в країні з формуванням змісту юридичної освіти.

4. Структура курсу

1. Юридична освіта в історії вищої школи України XVII–початку XIX ст.
 - 1.1. Юридичні знання в Києво-Могилянській академії
 - 1.2. Правознавство в привілейованих закладах освіти українських губерній у складі Російської імперії на початку XIX ст.
2. Становлення юридичної освіти в Харківському університеті у 1805-1835 рр.
 - 2.1. Відділення моральних та політичних наук – прообраз юридичного факультету.
 - 2.2. Європейські вчені і теорія природного права
3. Позитивне спрямування юридичної освіти університетів України у 1835-1863 р.
 - 3.1. Нова концепція юридичної освіти в Україні в освітній політиці царизму.
 - 3.2. Науково-педагогічна діяльність викладачів юридичного факультету в Києві

4. Університетська юридична освіта в Україні у період реформ та контрреформ 1863-1884 рр.

4.1. Від вивчення законів – до вивчення права на юридичних факультетах Харківського, Київського, Новоросійського університетів.

4.2. Видатні вчені юридичних факультетів України

5. Особливості розвитку юридичної освіти в університетах України з 1884 по 1917 рр.

5.1. Розвиток правознавства в умовах дії Статуту 1884 р.

5.2. Напрями наукових досліджень учених-правознавців

ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ

1. . Передумови розвитку освітніх закладів в Україні наприкінці XVI – першій половині XVII ст.

2. Юридична освіта в університетах західноукраїнських земель.

3. Природне право в системі правознавства Харківського університету.

4. Позитивне право – наріжний принцип юридичної освіти в Харкові та Києві.

5. Зміцнення теоретичних засад університетського правознавства у період реформ Олександра II.

6. Плюралізм підходів до вивчення права та його відображення в навчальному процесі юридичних факультетів.

7. Юридична наука в університетах України XIX – початку XX ст.

5. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення

Активований акаунт університетської пошти (student.i.p.@nmu.one) на office 365.

6. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова шкала	Інституційна шкала
90-100	відмінно
74-89	добре
60-73	задовільно
0-59	незадовільно

6.2. Здобувач вищої освіти може отримати підсумкову оцінку з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів за теоретичною та практичною частиною складатиме не менше 60 балів.

Поточна успішність складається з успішності за практичну частину (оцінюється максимально у 60 балів) та за теоретичну частину (оцінюється максимально у 40 балів). Практична частина включає оцінювання відповідей на практичних заняттях та виконання індивідуальних завдань. Теоретична частина включає оцінювання підсумкової контрольної роботи. Загалом за поточною успішністю здобувач вищої освіти може набрати 100 балів.

6.3. Підсумкове оцінювання (якщо здобувач вищої освіти набрав менше 60 балів та/або прагне поліпшити оцінку). Диференційований залік відбувається у формі усної співбесіди за програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів за диференційований залік: 100.

6.4. Критерії оцінювання поточного та підсумкового контролю:

100% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь правильна, обґрунтована, осмислена, засвідчує вільне володіння матеріалом;

80% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь правильна, проте містить окремі несуттєві неточності;

60% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь містить суттєві неточності, недостатньо обґрунтована та осмислена;

40% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь неповна, містить грубі помилки;

20% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь фрагментарна, містить окремі правильні елементи;

0% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь відсутня.

7. Політика курсу

7.1. Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика щодо академічної доброчесності регламентується положенням "Положення про систему запобігання та виявлення плагіату у Національному технічному університеті "Дніпровська політехніка". <http://surl.li/alvis>.

У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

7.2. Комунікаційна політика

Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану університетську пошту і бути зареєстровані на дистанційний курс «Історія юридичної освіти» (<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=5175>).

Обов'язком здобувача вищої освіти є перевірка один раз на тиждень (щонеділі) поштової скриньки на Офіс365.

Протягом тижнів самостійної роботи обов'язком здобувача вищої освіти є робота з дистанційним курсом «Історія юридичної освіти» (<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=5175>).

Усі письмові запитання до викладачів стосовно курсу мають надсилатися на університетську електронну пошту або на форум дистанційного курсу.

7.3. Політика щодо перескладання

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності

поважних причин (наприклад, лікарняний).

7.4. Відвідування занять

Для здобувачів вищої освіти денної форми відвідування занять є обов'язковим. Поважними причинами для неявки на заняття є хвороба, участь в університетських заходах, відрядження, які необхідно підтверджувати документами у разі тривалої (два тижні) відсутності. Про відсутність на занятті та причини відсутності здобувач вищої освіти має повідомити викладача або особисто, або через старосту. Якщо здобувач вищої освіти захворів, ми рекомендуємо залишатися вдома і навчатися за допомогою дистанційної платформи.

За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність) навчання може відбуватись дистанційно - в онлайн-формі, за погодженням з викладачем.

7.5. Політика щодо оскарження оцінювання

Якщо здобувач вищої освіти не згоден з оцінюванням його знань він може оскаржити виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку.

7.6. Участь в анкетуванні

Наприкінці вивчення курсу та перед початком сесії здобувача вищої освіти буде запропоновано анонімно заповнити електронні анкети (Microsoft Forms Office 365), які буде розіслано на скриньки. Заповнення анкет є важливою складовою вашої навчальної активності, що дозволить оцінити дієвість застосованих методів викладання та врахувати пропозиції стосовно покращення змісту навчальної дисципліни «Історія юридичної освіти».

8. Рекомендовані джерела інформації

Література:

1. Андрусак Т.Г. Історія політичних та правових вчень: Навч. посіб. – Л.: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2001. – 220 с.
2. Історія української школи і педагогіки: Хрестоматія / Упоряд. О.О. Любар; За ред. В.Г. Кременя. – К.: Т-во “Знання”, 2003. – 766 с.
3. Коновець О.Ф. Українська наука як феномен культури: Нариси історії від найдавніших часів до першої третини ХХ ст. / Міжнар. Ін-т лінгвістики і права – К.: МІЛП, 2000. – 217 с.
4. Онопрієнко В.І. Історія української науки ХІХ – ХХ століть: Навчальний посібник. – К.: Либідь, 1998. – 304 с.
5. Пилипчук О.Я. та ін. Історія науки та освіти в Україні: (Найдавніші часи – перша третина ХХ ст.): Навч. посібник з українознавства / О.Я. Пилипчук, О.Ф. Коновець, Л.П. Ярецько. – К.: ТОВ «Міжнар. фін. агенція», 1998 – 80 с.
6. Поляков М.В., Савчук В.С. Класичний університет: еволюція, сучасний стан, перспективи. – К.: Генеза, 2004. – 416 с.
7. Усенко І.Б. Перші вітчизняні юридичні товариства і український національний рух // Вісник Академії Правових наук України. – 1996. – № 6. – С. 105-113.
8. Хижняк З.І., Маньківський В.К. Історія Києво-Могилянської академії. – К.: Вид. Дім «КМ Академія», 2003. – 184 с.
9. Юридична наука і освіта на Україні / Ю.С. Шемшученко, І.Б. Усенко, Б.М. Бабій та ін.; Відп. Ред. Ю.С. Шемшученко; АН України. Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького. – К.: Наук. думка, 1992. – 304 с.